

Tisztázzuk a lelegején. Gúta felvidéki picinyke falu, nem messze Komáromtól, a határ túloldalán, ahonnan tele hittel, becsvággal a tarisznyájában nekivágott a nagyvilágnak Telekes Péter, hogy megszerezze a színész diplomát Budapesten. Megérkezett és most minden erejével azon van, hogy be is érkezzon.

Sorozatunk következő epizódja „családban marad”, ugyanis korábbi kedves vendégünk az a Csuja Imre népszerű színész volt, akinek – minő véletlen – Telekes Péter a veje, lányának, Fanninak a hitese ura. Két nemzedék egy pályán, egy családi kötelékben. Minderről mosolyogva, nyitottan beszél az ifjú és tehetséges színész a Lizard Étterem napfénytől ragyogó teraszán, délidőben, belenyugvón alávetve magát a házigazdák étkes-boros kényeztetésének. Azért van egy szerényteljes kérése a menüsort illetően. Bár alkatával, sportos megjelenésével semmi gondja nincs a 28 esztendő, vagány kinézetű művésznek, ezen a napon nélkülöznék az amúgy sokszor előnyben részesített magyaros falatokat. Nyitott lenne valami nyáriás, kellemes, korszerű gasztronómiai stílusra. Soha jobbkor nem jöhetett volna ez az óhaj, ugyanis **Florovits György** üzletvezető javasolni akarta az étterem új kínálatát, stílusjegyeit. Ezek pedig a saláta alapú ételeknek adnak tág teret, hogy íme, e pillanatban is kedvére szolgáltson Telekes Péternek.

- Valóban nincs nekem semmi bajom az igazi magyaros konyhával, mert édes-

Gútától Mozartig

anyám éppúgy kitűnően főz, mint anyósom, a cinkotai Csuja házban, ahol együtt lakhatunk, élhetünk, nagy-nagy egyetértésben. Héthónapos kisfiúnk Márton keresztelőjén a napokban elmentünk ugyan egy kedvelt étterembe, de máskor hazahúznak az otthoni ízek, a családi konyha.

Most azonban a Lizard ízekbe merítkezhet meg koccintó partnerünk, hiszen lazac salátát tálalnak először elé lime dresszingszel, majd főételként a baconba göngyölt jérce rolád következik a színen, ropogós salátafélékkel, almás-diós Vinaigrettel. Mindezekhez könnyű simogatásul a Nyakas Pincészet Irsai Olivérje társul. Az étkek mellé egymás után sorakoznak a gondolatok, a beszélgetés könnyen pereg, Pétert szinte kérdezni sem kell, vall ő magától is pályájáról, minden napjairól, barátairól.

- Tétován botladozó, kicsit félnék ifjúként jöttem Budapestre, ahol az első évben nem vettek fel a főiskolára, bekerültem viszont az Új Színház stúdiójába – meséli koccintásra emelt pohárral a kezében a már 10 éves korától színésznek készülő vendégünk. – A következő esztendő már sikert hozott, s 2005-ben át is vehettem a diplomát, majd – mivel Marton László osztályába járhattam – szerződés várt a Vig Színházban. Felejthetetlen évek, szép szerepek, a Pesti Színházban diplomamunkaként játszhattam el a Modell című darab főszerepét, de játszottam a Lila Ákácban, hogy csak néhány szerepállomást említsék a startom utánról. 2008-ban fordítottam és a Bárka Színházban folytattam, szintén izgalmas, mély merítésekkel sem nélkülöző újabb korszakot elindítva. Ez tart mind a mai napig, 5-6 szerepben is jelen lehetek. Láthatóan jó étvágyú ember vagyok, a munkát illetően még inkább mindenevő!

Megborotváltan, nem olyan serkenő bajusszal és szakállal, mint most, ül velem szemben, a Duna Televízióban futó Állo-más című sorozat Ervinjeként is sokan ismerhetik Telekes Pétert. Mondja is, hogy pont ennek a szerepnek köszönheti, hogy meghívást kapott nyáron a stábból néhány szereplő, közöttük ő egy monte-carlói fesztiválra. A munka és a magánélet, a baráti körrel való napi kapcsolattartás egészséges, szép harmóniáját

szerné kialakítani életvezetésében, tér át egy másik területre a Budapestet már megismerő bár nem mindig szerető színész riportalanyunk. Sokat együtt van a nagy családdal, van, amikor közösen főznek Csuja Imrével, aki hivatalból az apósa, de inkább a barátja. (Péter imád grillezni, bográcsos ételeket főzni a szabadban.) De összejön kedves barátokkal is, jobbára egykori főiskolai társakkal, így például megemlíti Lajos András színészt, akinek éppenséggel borász az édesapja, véletlenül pont a Felvidéken. Külön fejezetben, akár hosszú percekig is beszélhetne a vele színészszacon végzett, most a rendezői diplomáját is megszerző Szócs Artúrról, aki professzori szinten tud elmélyedni a borok világában, hogy aztán időnként Péternek is tanácsokat adjon azok fogyasztását illetően. Erősen figyelmembe ajánlja Szócs Artúr „Rakott szesz” című darabját és rendezését. Gárdonyi Géza „A bor” című írását ültette át a jelenbe, frenetikus, mának szóló gondolatokkal, üzenetekkel, rendezői leleménnyel. Jól esően dolgoztak és dolgoznak együtt, akárcsak Benedek Miklóssal, aki Eszterházy Péter „Haydn” című darabjában Mozart szerepét bízta rá.

Már csak címszavakban mindarról, amit a kitűnő lizardos finomságok mellé gondolatban, őszinte megnyilatkozásban elém tár Telekes Péter. Szinte hetente jár haza, Gútára, időnként barátokkal megjelenik Pap Vera szigligeti otthonában, hogy részesei legyenek a mindig csodálatosra sikeredő vendéglátásnak, borkóstolásnak. És hogy ne feledjük: gyermekként nagy örömmel segített édesapjának a szőlőben, amit azóta már eladtak, de még ott a szájában a saját termésű Zöld Veltelini és Rizling illata, zamata.

Búcsú kézfogas előtt azonban még néhány korty Irsai Olivér a mi lizardos záró képünk...

Kiss Dezső Péter

